

[Stær Johansen.]

nel, og derfor er jeg enig i den indstilling, der foreligger.

Selv om vi udmærket forstår problemet for Amager, er forholdet jo dette, at en sådan vejføring også kan være for dyr. Vi må heller ikke underkende, at den vejføring, der nu er tale om, den forlængede Englandsvej, for store dele af Amager og ikke mindst for det erhverv, som Amager er kendt for, gartnerierhvervet, og dets forbindelse med det kommende torv vil betyde en forbedring i den forstand, at de meget vanskelige trafikforhold over Knippelsbro og videre ad Amagerbrogade vil blive væsentligt lettere ved udvidelsen af Englandsvej. Det er altså min opfattelse, selv om jeg forstår, det medfører gener for beboerne på Amager — det gjorde det allerede dengang, da man for mange år siden besluttede at lægge lufthavnen derude — at man alligevel må erkende, at når lufthavnen er der og det meget vigtige nationale spørgsmål om udbygningen af den er aktuelt, er spørgsmålet om vejforbindelsen løst på en sådan måde, at den, selv om den ikke er tilfredsstillende for alle på Amager, alligevel vil blive det for en stor del af borgerne derude. Det gælder i hvert fald udvidelsen af Englandsvejforbindelsen, som det ærede medlem hr. Heising mere detaljeret redegjorde for for et øjeblik siden.

Jeg har kun villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg mener, at beløbet på de 16 mill. kr. og vedligeholdelsen efter min opfattelse vil være for dyr i forhold til det, man opnår derved.

Derefter vil jeg vende mig til den anden del af forslaget, nemlig forslaget om stationsbygningen. Det er jo et spørgsmål, der har stået på folketingets dagsorden i lang tid. Allerede i 1952 nedsatte man et udvalg til projektering af en ny lufthavnsbygning, idet den lufthavnsbygning, vi har i dag, allerede på det tidspunkt med et passagerantal på omkring 400 000 var for lille, medens man i 1958 må regne med at nå millionen. Derfor er forholdene trods visse midlertidige udbygninger ikke blevet bedre. Foruden at der har siddet et udvalg, er der også blevet udpeget en arkitekt til at udføre arbejdet, og han har udført først et skitseprojekt og senere påbegyndt et de-

taljeret projekt af bygningen. Men naturligvis har det ikke været muligt for udvalget, da detailprojekteringen ikke er helt afsluttet, at få de detaljerede tal, det har været cirkatal, vi har haft at arbejde med, og jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Sønderup og også med det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, når de siger, at de kvadratmeterpriser, man i udvalget har fået meddelt, og som vi også har fået specificeret nærmere, er meget høje. Desværre er der jo ikke noget tilsvarende byggeri, man kan sammenligne med, men i sammenligning med byggeri, der ligner det, er det meget høje priser. Det er imidlertid, når der kun foreligger et skitseprojekt, ganske umuligt at afgøre, om man har projekteret for flot, eller om man måske kunne have anvendt billigere materialer.

Vi — det ærede medlem hr. Foss og jeg — har i udvalget tilsluttet os lovforslaget med den ændring, den højtærede minister har foreslået. Men efter at betænkningen forelå, har vi i mit parti ønsket for stationsbygningens vedkommende — altså for anden del af lovforslaget — at fremkomme med et ændringsforslag. Det er allerede blevet oplæst af det ærede medlem hr. Heising, og det er derfor ikke nødvendigt for mig at gentage det, men jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til dette forslag. Jeg gør først opmærksom på, som det allerede fremgår af ændringsforslaget, at alle de 3 konservative udvalgsmedlemmer er enige om dette forslag. Det går som sagt ud på, at ministeren, når detailprojekteringen er helt afsluttet, for folketinget skal forelægge projektet vedrørende selve lufthavnsbygningen til endelig behandling. Det drejer sig jo om en meget stor investering, hvorom der fra flere sider er udtalt ængstelse for de priser, som man har kalkuleret med, og måske også ængstelse for, at man har projekteret for stort og for flot.

Alt dette vil der være mulighed for at tage endelig stilling til, når detailprojekteringen fremkommer, og når man har fået en efterberegning af priserne; så kan man eventuelt stille ændringsforslag, hvis man mener, at forslaget ikke er forsvarligt. Til den tid vil det være muligt med væsentlig større sikkerhed at udtale sig om priserne og om hele anlæggets konstruktion og opbygning. Det er klart, at folketinget